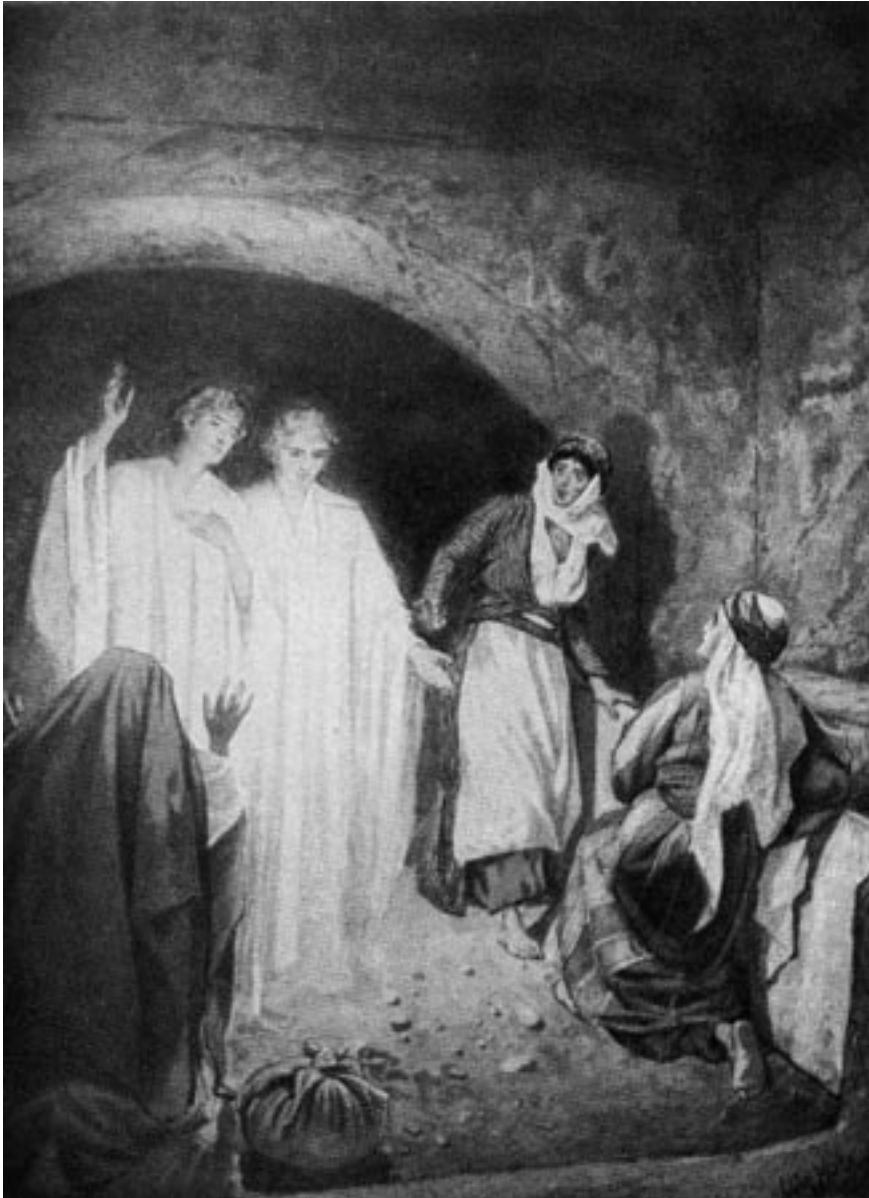

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 1 2002 ÅRG 34

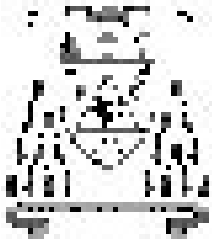
Pris 25:-

**”Han är
icke här,
ty han har
uppstått”**

Det första budskapet

Efter sabbaten, i gryningen till den första veckodagen, kom Maria från Magdala och den andra Maria för att se graven. Då blev det ett kraftigt jordskalv, ty en Herrens ängel steg ner från himmelen och kom och rullade undan stenen och satte sig på den. Hans utseende var som blixten och hans kläder var vita som snö. Vakterna skakade av skräck för honom och blev liggande som döda. Men ängeln sade till kvinnorna: ”Var inte rädda. Jag vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst. Han är inte här, han har uppstått, så som han sade. Kom och se var han låg. Skynda er sedan till hans lärjungar och säg till dem: ’Han har uppstått från de döda, och nu går han före er till Galileen. Där skall ni få se honom.’ Nu har jag sagt er detta.” De lämnade genast graven, och fyllda av bävan och glädje sprang de för att berätta det för hans lärjungar. *Matt. 28*

Biskopens spalt

COMMUNIO

Välkommen till en ny årgång, den trettiofjärde, med Communio.

Från och med detta nummer publiceras en artikelserie från vår australiensiska systertidning Communion med rubriken "Förvandling". Eftersom de flesta inte har tillgång till de många intressanta artiklar som publiceras dels i Communion dels i dess amerikanska motsvarighet Ubique och i LKK:s internationella tidskrift Liberal Catholic kommer vi att försöka översätta och publicera dessa i vår tidning. Ett tack till syster Carina vill jag redan framföra för allt översättningsarbete. Fler översättare får gärna anmäla sitt intresse.

I väldigt många år har vår tidning tryckts hos L-Offset Tryckeri AB i Norrköping. L-Offset såldes förra året till Norrköpings Tryckeri AB. Då vår kontakt vid tryckeriet vid årsskiftet gick i pension har redaktionen beslutat att byta tryckeri. Det innebär också att tidningen på försök inte längre trycks genom offset utan digitalkopieras. Det innebär något vitare papper samt att bilder inte alltid för samma kvalitet. Redaktionen vill gärna ha synpunkter på hur du uppfattar denna ändring att utseendet på tidningen. Hör av dig per brev eller e-post.

PÅSKENS BETYDELSE

Påskens huvudtanke eller centrala idé är Kristi seger över materien, andens seger över materien.

Om vi betänker denna centrala idé ser vi, hur påskens, som (på vår sida om ekvatorn) sammanfaller med vårens ankomst, i sanning leder till det nya livet. Hur fullkomligt den harmoniserar med årstiden. Hur den bildar upp-takten till en härligt växande tid i naturen.

På ett liknande sätt är påskens för oss människor en tid, då en väldig mängd av andlig välsignelse utsänds för att vederkvicka våra själar.

På påskdagen återspeglas, i var och en av oss, en glimt av den inneboende gudens seger. Varje år påverkas vi av detta. Det finns en andlig kraft inom oss, den universella kraften av Kristi uppståndelse. Denna kraft kan driva oss fram till vår egen uppståndelse och andens seger över materien. Men de flesta av oss kan ännu inte tillgodogöra oss denna utströmmande kraft på ett rätt sätt.

Men ju mer vi kan förnimma och förstå, av allt det som ges oss i påskens stora högtid, dess mer kan vi ta till oss av det, var och en på sitt sätt – ett förverkligande av Kristi uppståndelses innersta betydelse.

Vi firar en åminnefest av den Kristus, som kom till jorden för 2000 år sedan och hans uppståndelse från den fysiska döden.

Men i ännu högre grad måste vi erfa den Kristus, som är korsfäst inom var och en av oss. Kan vi sedan "med våra andliga öron" höra det glada segerropet från Kristus inom oss, och känna de oemotståndliga vågorna av andliga impulser stiga upp i alla former av liv och manifestationer, då skall vi känna den uppståndne Kristus i våra egna hjärtan.

På grund av sin fullkomliga kärlek hade Kristus kraft att uppstå för att bli vårt Hopp, Väg, Sanning och Liv, bryggan mellan Gud och människor. Och på grund av denna sin kärlek kunde han uppstå inte bara som individ utan som Gud själv. Så fullständig var förverkligandet av hans enhet med Gud och därför med hela mänskligheten, att han blev den fullkomliga kärlekens symbol, den universella kärleken, på samma gång Gud och människa. Och därför hade han kraft att uppstå och vi med honom.

Så måste vi försöka känna samma enhet. En enhet som bara kan uppnås genom sann kärlek, tillsammans med de egenskaper som huvudtankarna under fastan, påskens förberedelse, talar om.

Då vi lärt oss att känna mer och mer av detta andliga kärleksband, kommer vi att förstå och uppfatta den stora Kristusprincipen, som finns i alla själar, som klappar och brinner likt ett mäktigt hjärta genom hela det levande universum.

Men först måste vi känna denna kärlek djupt, djupt inom oss själva för

dem, som är runt omkring oss. Vi måste lära oss att låta denna kärlekseld brinna i all sin skönhet och renhet för alla.

Allt eftersom vår kärlek tilltar i styrka så sprider den sig, och den gudomliga kärleken kommer mer och mer att över-skugga vårt hem, våra vänner och när-stående. För den vill omfatta alla dem som vi möter i vårt dagliga liv.

Så skall Kristus uppstå i våra hjärtan med allt större styrka allt eftersom påsk följs av påsk.

Ju mer vi ger ut av denna gömda kärlekskraft, som han har givit oss, ju mer skall vi vara i stånd att förnimma Hans närvaro i alla former. På samma sätt skall uppenbarandet av Hans kärlek i alla dess former hjälpa oss att stimulera kärleken i våra egna hjärtan, Kristi kärlek, som är korsfäst inom oss.

Då skall Hans kärleks rena skönhet flamma ut från oss i all sin härlighet och dess kraft läka och välsigna världen. Vi måste lära oss att dela Kristi arbete, vi måste ödmjukt följa i Hans fotspår. Vi måste som Han vara fyrbåkar i sorgens mörka hav och peka ut vägen till fridens hamn, där Han bor. Låt oss sträva att se denna Hans kärlek och dess återspeglning i allt levande. Då skall vi i sanning erfa Kristi uppståndelse inom oss i våra egna hjärtan. Vi skall erfa denna andens seger över materien, Kristi fullkomliga kärleksseger.

OFFICIELLT

Ordinationer:

Den 6 januari ordinerades Catharina Eriksson till Tjänandets grad inom Mariaorden i S:t Mikael's församling, Stockholm.

Den 20 januari ordinerades Stefan Brauer till Klerk i Sofia Kirke, Köpenhamn och vid samma tillfälle ordinerades Karin Eklund till Vaksamhetens grad.

Den 17 februari ordinerades Stefan Brauer till Dörrväktare i S:t Mikael's församling, Stockholm.

ALLA DESSA ÖKNAR...

Apropå fastan - av Carina Carlström

Det springs mycket i öknar i Bibeln. Hela folk myllrar genom dessa karga miljöer, profeter och andra bibliska gestalter tar sig en ordentlig promenad genom dem eller rentav bosätter sig bland sand och sten, trots att där varken finns en rejäl klunk vatten eller något någorlunda smakligt att mätta magen med. Dagarna är brännande heta och nätterna isande kalla, och ingenstans kan man söka skydd undan otrevligheter som sandstormar, ormar och giftiga insekter. Hur kommer det sig att till synes vettiga människor utsätter sig för detta? Utifrån texterna förstår man ju att det inte ens är upplyftande att vistas i en öken – tvärtom!

I Gamla Testamentet berättas om judarnas fyrtioåriga vandring genom vad som förefaller vara en näst intill oändlig öken. Utvandringen ur Egypten var och förblir judarnas största historiska händelse. Men det kan inte bero på att de lämnade ett liv i slaveri, för den judiska historien är genomsyrad av perioder av förtryck och slavtillvaro – den egyptiska var varken den första eller den sista. Inte heller kan någon påstå att uttåget ur Egypten var deras stoltaste ögonblick – Moseböckerna serverar oss tvärtom den ena historien efter den andra om allt från inre stridigheter till avgudadyrkan. Lyckan över att vara befriade från egyptiernas överhöghet försvann snabbt och lämnade plats för ett växande missnöje med tillvaron i öknen, där de inte längre hade tillgång till alla de lekamliga fördelar livet i Egypten hade givit dem. Vad spelade det för roll att de nu var fria? I Egypten hade de haft god mat och dryck i överflöd, och de kunde roa sig på allehanda sätt... de behövde egentligen inte sakna någonting utom möjligtvis rätten att fritt utöva sin tro. Ute i öknen, däremot, saknade de precis allting... Visserligen försåg Gud dem med vatten och någonting som kallades manna, så de behövde aldrig svälta eller törsta, men i övrigt var de totalt utlämnade åt sig själva, och den karga öknen erbjöd varken förströelse eller skydd mot olyckor, sorg, smärta eller ångest. Dessutom visste ingen av dem vart de var på väg – inte ens Moses, som ändå påstod sig ha Guds uppdrag att leda dem. Man får lätt intrycket att folket upplevde sig vandra i

cirklar utan att någonsin komma någonvart.

I Nya Testamentet tillbringar tydligen Johannes Döparen större delen av sitt liv i en öken, klädd i kamelpäls och med gräshoppor och andra ruggiga insekter som föda. Han verkade ju vara en klok kille... vad sjutton gjorde han där ute i ödemarken i alla dessa år? Där fanns ju ingen att predika för. Ville han förbereda mänskligheten för frälsarens ankomst borde han väl ha valt en mer folkfylld plats – en stad, t.ex.

Och vad gör frälsaren själv, när han känner sig redo att lämna hemmet? Ränner rakt ut i en öken, förstås! Visserligen stannar han inte där i fyrtio år, som de judar som lämnade Egypten, eller större delen av sitt liv, som Johannes Döparen m.fl. stora bibliska profeter... Men fyrtio dagar är en lång period, det också. För att göra saken värre så verkar han inte ens ha någon mat – varken manna eller gräshoppor. Och den enda som verkade intresserad av att göra någonting åt hans elände var killen med hornen (om han nu hade några horn? Jag har aldrig hittat det ställe i Bibeln som beskriver dessa horn – men å andra sidan är jag dåligt påläst, det erkänner jag). Tala om att hamna i dåligt sällskap!

Nu stannar det ju inte med att bibliska personer fattar tycke för öknar – eremiter, helgon och andra andligt upplysta individer har också en märklig förkärlek för platser ingen vettig människa skulle besöka frivilligt annat än i en bil med luftkonditionering, gott om vatten och tanken full av bensin så att man är säker på att komma helskinnad hem igen efter utflykten. Vad vet de om öknar som inte vi andra begriper?

Svaret på den frågan finner vi i den period vi nu befinner oss i – fastan. Och för att vi skall förstå meningen med de fyrtio dagar som kallas fastan, skall vi också ge oss ut på en ökenvandring.

Vad är det första man gör när man skall ut på en promenad som är tänkt att vara i fyrtio dagar? Jo, man ser över sin utrustning. Ryggsäcken innehåller bara det allra mest nödvändiga, skor och kläder är avpassade för terrängen

och man väljer sitt eventuella resesällskap med största omsorg. Inte packar vi ned TV:n och stereoanläggningen, inte väljer vi sådan mat som väger mycket men ger alltför lite näring, inte tar vi skorna som är absolut rätt på nattklubben men ger oss skoskav efter bara några kilometer. Vi tänker efter vad vi verkligen behöver, vad vi absolut inte kan undvara, och lämnar resten hemma.

Och så befinner vi oss där – mitt ute i ingenting. Öknen erbjuder inget skydd mot dagens hetta eller nattens kyla, där finns ingenting att äta eller dricka och där kan ingenting distrahera oss när vi blir rastlösa, uttråkade eller börjar tvivla. Hur många dagar har vi vandrat innan vi börjar ångra att vi alls gav oss iväg? Hur lång tid går det innan vi börjar längta efter ett skönt bad, en god måltid, våra vänner och familjer? Ju längre in i öknen vi kommer, desto fler blir hägringarna... och vi börjar att ifrågasätta vårt förstånd, ja, oss själva som helhet. Tankarna blir allt mörkare och svårare att stå ut med, och det finns som sagt ingenting som kan distrahera oss från dem... ingen musik, inget prat, inget storstadslarm eller ens fågelsång. Vi är hungriga och törstiga, för naturligtvis tog vi med oss för lite proviant och här ute i ödemarken finns absolut ingenting som går att äta.

Till sist faller vi ihop – utmattade, utmärtrade, dammtorra i halsen och utan hopp om räddning. Inte ens några tankar har vi kvar... huvudet är tomt, bortsett möjligen från en enda önskan: vatten! Vi kan inte hoppas på att någon skall komma förbi den här platsen och plocka upp oss, och själva är vi för svaga för att ta ett enda steg till.

Det är nu vi börjar att be.

Inte så där som vi brukar – rabblande färdiga texter som andra författat eller diskuterande allt vi önskar oss av livet, av oss själva och av vår omvärld. Faktum är att vi inte ens rör munnen, eftersom läpparna är alldeles för torra och spruckna och vi vill inte få in mer sand i halsen. Inte heller använder vi ord – vare sig andras eller egna.

Forts sida 8

FÖRVANDLING!

En djupare, djupare, djupare förvandlingsupplevelse i liberalkatolsk anda
av Brian Parry, Melbourne, Australien

Denna artikel är sammansatt av en serie samtal ledda av Brian Parry under en reträtt i Keréver House, Burradoo, Southern Highlands i Australien under Mikaelihelgen år 2000 Fritt översatt av syster Carina Carlström

Det första samtalet – del 1

Temat för denna reträtt är ”Djupare, djupare, djupare – en förvandlande helg i liberalkatolsk anda”. När dessa dagar är över kommer varenda en av oss att vara annorlunda – vi kommer att vara förvandlade. Men vårt mål är högre satt än enbart en förändring av vårt sätt att vara. Vi kan bli förändrade av att gå en Silva-kurs, anställa en personlig tränare eller lära oss knyta makramé. Denna helg skall vi inte bara förändras, utan förvandlas, och förvandling innebär en rörelse allt längre och längre ned i djupen av vårt inre Jag. Förvandling sker både gradvis och plötsligt; den är på samma gång progressiv och spontan; det är i samma andetag resultatet av personlig strävan och gudomlig nåd.

Vi brukade se på transformation (förvandling; ö:s anm.) eller upplysning som en ”en gång för alla-upplevelse” – faktum är att många fortfarande tror att det är så. Den klassiska bilden av förvandling är Buddha sittande under ett träd, i ena sekunden en vanlig man och i nästa en upplyst. Men den här uppfattningen om upplysning är missvisande. Vi söker inte en slutlig, dramatisk förändring av oss själva utan en förvandling från det vi är nu. I själva verket är hela livet upplysande. Förvandling är ett annat ord för ”växande” – inre tillväxt. Så den här helgen skall vi ge oss själva möjligheten, utrymmet och den rätta atmosfären för att växa.

Du minns hur Gud förde israelerna ut ur Egypten. I Egypten var de upptagna och på sätt och vis nöjda med de falska gudarna personlig tillfredsställelse, arbete, överlevnad, lek, förökande, lycksökande och undvikande av olyckor – precis som vi! Men för att de skulle kunna växa, måste de ryckas upp ur sin bekvämlighet och sin invandhet för att istället möta det obehagliga okända. Och vad mer var, de måste göra detta under mycket lång tid.

Den här helgen är vi Israel. För nästan alla andra är Mikaeli en period av ledig-

het. Andra människor följer fortfarande falska gudar – engagerade i OS (på sätt och vis det kompletta Egypten), på bio, drickande, älskande, görande det ena eller det andra. Men denna helg är vi här, på en resa som kommer att förvandla oss. Precis som Israel är vi kallade att tjäna den Ende sanna Guden helhjärtat, med hela vår själ och vår styrka.

Vi söker denna fundamentala förvandling i liberalkatolsk anda – det vill säga, utifrån den liberalkatolska spiritualiteten. Vi kunde ha valt vilken tradition som helst: romersk-katolsk, anglikansk, ortodox, buddistisk, hinduistisk, muslimsk eller judisk – vilken som helst. Men den här helgen skall vi använda den tradition vi alla delar och inom vilken de flesta av oss känner oss hemmastadda. Vi skall bara, innan vi slänger oss in i denna helg, ge oss själva en nyttig påminnelse om den liberalkatolska spiritualitetens grundläggande drag eftersom det är dessa som genomsyrar denna reträtt.

Vårt ursprung

Liberala Katolska Kyrkan grundades genom en förening av två osannolika källor. Den första var en hybrid av engelsk-romersk katolsk kristendom av s.k. Oxfordskt slag; det slags kristendom som var på modet i de sociala sammanhang där Wedgwood rörde sig. Den andra var den teosofi som präglade nittonhundratalets första decennium.

Det är roande att såväl kristna som teosofier fasade för denna förening. Kristna och teosofier från själva hjärtat av det Teosofiska Samfundet hade i lika stor utsträckning utdelat hårda slag mot varandra, och bildandet av Liberala Katolska Kyrkan härrör i själva verket från en spricka inom det lokala Teosofiska Samfundet.

I början hade kyrkan problem med denna osannolika mix och det i det sammanhanget märkliga arv den förvaltade.

Men vi skall inte fördjupa oss i detta eller andra problem av vad slag de vara månde – teologiska, filosofiska eller teoretiska. Denna helg skall vi koncentrera oss på de gigantiska fördelarna för vårt andliga växande som de två källorna har medfört.

Den Sanna Närvaron

Vårt katolska arv har fört med sig insikten om och hängivenheten till Eukaristien som den högsta gudomliga nåden. Redan från starten har kyrkan förvaltad övertygelsen om den Sanna Närvaron av Kristus i kommunionen. I början av det tjugonde århundradet sökte och tyckte sig romersk-katolikerna finna svaret på denna mystiska närvaro i den näst intill tekniska teorin om transsubstantiering (d.v.s. att Kristus i nattvardsmysteriet fysiskt tar sin boning i brödet och vinet; ö:s anm.). Idag ägnar få sin tid och möda åt en sådan dogmatisk detaljfixering.

Leadbeater utformade sin egen version av doktrinen om den Sanna Närvaron, vilket på alla sätt följde sin tids strömningar. Om vi vill använda oss av hans modell eller inte är inte viktigt. Det viktiga är hans insikt att Eukaristien inte bara hade en omfattande inverkan på deltagarna. Leadbeater såg att Eukaristien påverkade skapelsens alla nivåer: stjärnor och träd, stenar och änglar, insekter och t.o.m. bakterier. I Eukaristien fullbordas orden i den Nicenska trosbekännelsen: ”allt det som synligt och osynligt är”.

Den av de kappadokiska fäderna som formulerade doktrinen om treenigheten, såg detta allomfattande samband och försökte fånga insikten i sina ”Dogmatic Poems”. Han skriver: ”Alla skapelser prisar dig, de som talar och de som tiger. Alla skapelser bugar för dig, de som tänker och de som inte besitter tankeförmåga. Den universella längtan, skapelsens stönande, sträcker sig mot dig. Allt som är, ber till dig. Och varje ska-

Forts nästa sida

pelse som delar universum sjunger till din ära en tystnadens sång. I dig allena lever allt som är. I ett enda nu finner varje ting sitt mål i dig”.

Våra liberalkatolska fäder lärde oss djupet i sanningen att Eukaristiens fullhet bara kan skönjas när den ses som en viktig komponent i Guds evolutionsplan, bokstavligt talat för varje ting.

Teosofins bidrag

Kyrkans andra hälft av arvet kommer från teosofin, och detta förde också med sig stora möjligheter för människor i deras strävan efter andlig tillväxt. Även om vi känner till dessa, är en påminnelse om dessa gåvor nyttigt för oss.

Det största och mest grundläggande bidraget är att vi inte bara är Guds barn genom adoption. Uttrycket är i sig självt en fantastisk metafor vi fått av Paulus, men innebörden är ännu mer fantastisk. Vi är inte adoptivbarn. Vi är av naturen Guds barn. Detta är en av de mest befriande sanningar vi kommer att möta under vår resa. Den innersta essensen i varje människa, under alla tillkortakommanden, all fulhet och all egoism – vårt innersta Jag – är identisk med den gudomliga naturen. När du ropar ”Abba”, ”Fader”, gör du det bokstavligen. Djupast i våra hjärtan, bortom alla upplevelser av ”jag” och ”du”, är vi ett med Den Ende.

Ett andra bidrag är det sätt på vilket vi uppfattar tiden. För de flesta kristna utgör tiden ett problem. Den är alldeles uppenbart för kort, och dess förhållande till evigheten svårbegripligt. Liberalkatoliker kan dock tryggt se tiden an. Vi vet av personlig erfarenhet att vi ofta – vanligen – inte lever upp till vårt gudomliga arv. Vi vet vad det innebär att synda, att ”missa målet” (Ordet ”synd” är från början en tävlingsterm i bågskytte och innebär att man har misslyckats med att träffa måltavlans mitt; ö:s anm.), och vi vet att liturgins ord ”hur långt på vilsna vägar de än må vandra” snarast är en underdrift. Men för oss fortsätter vägen, fram och tillbaka, från liv till liv, och vi kommer att fortsätta vandra eftersom vårt växande aldrig upphör. Evigheten har nämligen ingen ände, och vi är skapade av och ur evigheten.

Oavsett hur osannolik föreningen mellan katolicismen och teosofin må te sig, har vi, deras arvingar, all anledning

att vara tacksamma. Med detta arv är det liberalkatolska spiritualiteten ensam tillräcklig för att tryggt leda till en människas fundamentala förvandling.

Förvandling till vad?

Förvandling till det vårt sanna Jag redan är.

Det finns ett intressant sidospår i detta sammanhang i den Nicenska trosbekännelsen. Du minns det korta avsnitt som säger: ”vilken för oss människor och för vår salighets skull nedsteg från himmelen...” . Vanligen rabblar vi snabbt igenom dessa ord som om orden ”för oss” och orden ”för vår salighet(s)” hörde ihop. Men dessa behöver inte nödvändigtvis vara samma sak. Den store anglikanske exegeten och teologen biskop Westcott (1825 – 1901) påpekade att de är frukten av två helt olika aspekter av Inkarnationen. Som han ser det, innebär orden ”för vår salighet(s)” mycket riktigt en räddning undan helvetet (även om vi inte gärna uttrycker det så tydligt). Men orden ”för oss” innefattar, ansåg han, begreppet ”för vårt heligblivande” eller, om vi föredrar att använda ett ord som de ortodoxa helgonen gärna tog i sin mun, ”för vårt gudomligblivande”.

Denna stora skillnad mellan den liberalkatolska spiritualiteten och all annan kristen spiritualitet medför också en annan fundamental skillnad – en skillnad vi inte kan undvika och ett problem som vi nu måste försöka lösa. Den innefattar svaret på en av de äldsta frågorna kristna ställt sig, i modern form uttryckt som: ”Vem är Jesus?”.

Denna fråga har legat bakom krig, splittrat familjer och orsakat fyrahundra år av stridigheter inom den tidiga kristna kyrkan. T.o.m. Jesu egna lärjungar tvingades kämpa med den. Du minns hur Matteus beskriver det hela; Jesus undervisar lärjungarna och ställer frågan vad som sägs om honom på pubar, i taxibilar och på olika sajter på Internet. De vanliga spekulationerna framförs; att han är Elia eller Johannes Döparen eller någon annan profet. Och så säger han till dem: ”Okay, det är vad andra säger. Men vad säger ni – kom igen nu, skynda på, inga gissningar, inga teorier, inga ljusa idéer, inga personliga åsikter. Vem säger ni att jag är?”.

Vad skulle du svara, om frågan ställdes till dig? Skulle du säga att Jesus är Messias? Vad i all världen skulle ett sådant begrepp betyda för människan i

denna postmoderna tid, ens i Israel?

Skulle du säga: ”konungarnas Konung”? Kungar är inte riktigt på modet just nu, och ”presidenternas President” låter rätt löjligt.

Men kanske ”Herre”? Kommer inte på fråga – ett sådant uttryck antyder, i likhet med ”Härskare”, att det måste finnas slavar i närheten.

De första av Jesu efterföljare tvekade inte. Den första påskmorgonen, i igenkännandets ögonblick, kallade det första vittnet till uppståndelsen, Maria Magdalena, honom ”Rabboni”. Det betyder ”lärare”, men inte i meningen lärare av ett ämne som t.ex. matte eller historia. Det närmaste moderna ord vi har är ”Guru” – d.v.s. en som visar vägen från egoismens mörker till självförklarandets ljus. En guru är en förvandlande närvaro. Men ordet guru har sina nackdelar.

Hur skulle en lärjunge besvara frågan: ”Vem är min guru?”. Så här beskrev en välkänd nittonhundratalsguru sin guru: För att han finns överallt samtidigt, kallas han evig.

För att han är utan fläck eller fel, kallas han ren.

Han pulserar ständigt av lycksalighet i allas hjärtan.

O, Herre! Genom din nåd kan t.o.m. den ointelligente förstå filosofi.

Genom din närvaro kan sökaren se Självet.

Du finns överallt, men alldeles särskilt i ett människohjärta.

Jag har förstätt att du ensam existerar både i levande varelser och i döda ting.

Så... ”Vem är Jesus?” – Vad skall vi svara?

Fortsättning följer.

99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan...

håller på att korrekturläsa för att sedan gå till tryckning.

Den lilla boken eller häftet på drygt 50 sidor i A5 kommer kosta mellan 30 och 50 kronor.

För att få veta hur stor upplaga vi skall trycka i en första omgång vill vi gärna att du hör av dig om ditt intresse till biskop Sten-Bertil via telefon, brev eller e-post.

Se överst på sista sidan av *Communio Samfundsstyrlsen*

Några ord från översättaren

av syster Carina Carlström

Jag har fått nåden att översätta engelska texter för publicering i *Communio*, och det är en oerhört glädjande uppgift. Inte bara förunnas jag möjligheten att uppleva dessa fascinerande texter på deras originalspråk, utan jag lär mig för varje artikel mer om vår spännande kyrka – framför allt om dess mänskliga beståndsdelars tankar, upplevelser och insikter.

Engelskan är ett perfekt språk just för uttryckandet av andliga ting. Dess nyansrikedom är oöverträffad och orden oefterlikneligt vackra. Därför är det ingen lätt uppgift att översätta engelska texter utan att riskera förlusten av djup, känsla och skönhet.

Redan från början insåg jag att den här sortens material inte kan, inte får, översättas rakt av. Det som så genialiskt uttrycks på engelska blir ofta obegripligt eller åtminstone missvisande på svenska. Jag har därför valt att istället kontempera texterna, suga på varje ord och söka efter den motsvarighet på svenska som i största möjliga utsträckning fångar vad författaren vill säga. Det tar tid, och jag går många gånger ifrån datorn för att slå i böcker, be Gud om vägledning eller helt enkelt låta orden vila medan mitt hjärta funderar över dem. En hel del av mitt översättande försiggår vid diskbanken, tvättställningen och strykbrädan!

Jag ville berätta detta för er, så att ni förstår bakgrunden till ordval och form i dessa underbara artiklar. Har jag lyckats föra över deras känsla och djup någorlunda väl, är jag mer än tacksam. Skulle jag ha misslyckats, är skulden helt och hållet min egen. Ingen skugga må falla på författaren om en text är svårbegriplig – felet är i så fall mitt.

Bara så att ni vet.

Om du önskar tjäna andra så, att det gagnar dem och inte skadar dig, se då till, att du i ditt tjänande leds av följande tre principer:

- 1 att det är din största glädje att vandra tjänandets väg.
- 2 att du vet med dig själv, att du endast är redskap för en makt, starkare än du själv, som ger dig kraft att tjäna.
- 3 att du i andra ser samma Gudom, som är i ditt innersta väsen.

Från tidskriften LKK 1931

LKK-mässa i Lund

Det har visat sig att det finns ett intresse för en LKK-verksamhet i Lund och Malmö. Som ett led i att försöka starta upp något sådant i Lund, fick min sambo Eva Åkesson och jag låna Klosterkyrkan av S:t Peters Klosters församling i Lund.

Klosterkyrkan är Evas församlingskyrka Svenska kyrkan, och en mycket gammal, vacker kyrka. Den var en gång den södra längan i ett benediktinkloster för nunnor, tillägnat Sankta Maria och Sankt Peder. De första delarna byggdes något av åren strax efter 1145. Den kyrka som finns kvar idag, bortsett från det nuvarande kapprummet som är allt som återstår av den ursprungliga byggnaden, uppfördes runt 1350. Klosterkyrkan blev senare sockenkyrka för byarna väster om Lund och överlevde på så sätt de omfattande rivningarna av Lunds ursprungliga 27 kyrkor och 8 kloster, som inleddes efter reformationen.

Den 27 januari var det så vår tur att fira mässan i denna fantastiska kyrka. Celebrant var Bertil Mebius-Schröder, som prästvigdes i Klosterkyrkan 1987 och lånade kyrkan regelbundet för LKK-gudstjänster under några år därefter. Så det fanns dubbel anledning att välja just Klosterkyrkan!

Sedan mitten av 90-talet är Bertil ansvarig präst i Sophiakyrkan i Köpenhamn, och det är där vi har haft glädjen att lära känna honom och hans medarbetare. Från församlingen i Köpenhamn kom också prästen Niels Diderik och diakonen Kenneth Christensen för att

assistera. Ytterligare 15 personer följde med från Köpenhamn för att stödja detta initiativ. Tillsammans med cirka 25 svenskar blev vi totalt ett 40-tal personer (och en hund, som låg alldeles tyst och stilla!). Det blev en mycket fin och minesvärd mässa.

Kyrkan har använts för många gudstjänster genom åren och det märks. Svenska Kyrkans präster brukar säga att ”den luktar bön”, vilket kanske till viss del kan bero på den något bristfälliga ventilationen. Det senare gjorde att vi fick lova Svenska Kyrkan att inte lägga på någon rökelse i rökelsekaret. Det blev bra ändå -symbolen och intentionerna fanns där.

Eva fick med kort varsel rycka in och göra debut som orgelspelare. Det fungerade till stor belåtenhet, och som en extra överraskning bjöds som avslutning Bachs Air med Meme Åkesson som violinsolist.

Efter kyrkkaffe i ”Liberiet” intill Lunds Domkyrka, fortsatte de danska gästerna med besök i Drottens kyrkoruin och i Domkyrkan, båda ursprungligen danska förstas liksom Klosterkyrkan. Det blev en lång utflyktsdag i Lund, full av värme och glädje trots snällblåsten.

Vi har nu en lista på ett tiotal namn på personer som är intresserade av att LKK än en gång lever upp här, så det kan förhoppningsvis bli fler gudstjänster i Lund eller Malmö framöver.

Stefan Brauer

Nordisk Sommarsamling

”Människosjälens pilgrimsvandring”

Liberala Katolska Kyrkans Nordiska Sommarsamling hålls den 28/6 - 2/7 2002 på Tølløse Slot Efterskole på Själland.

Fråga efter kursprogrammet som finns i din församling.

Det Praktiska

- Tid:** Fredag 28/6 till tisdag 2/7, 2002.
- Plats:** Tølløse Slot Efterskole (tåg från Köpenhamn till Tølløse Station. Busshållplats finns utanför stationen resp. skolan). Tølløse Slot Efterskole ligger ca 2 km från Tølløse centrum.
- Pris:** 1900:- DK. I samband med anmälan inbetalas en anmälningsavgift 500:- DK och det resterande beloppet betalas vid kursstart. Barn 0 - 5 år gratis. 5-14 år 950:- DK. Kursavgiften omfattar undervisning, kursmaterial, vegetarisk kost och logi.
- Postgiro:** 5 58 95-7 ”LKK, S:t Mikael's församling”, ange Sommarsamling på talongen (gäller svenska delt.).
- Inkvartering:** Alla rum är dubbelrum med toalett och bad. Endast undantagsvis finns enkelrum mot ett tillägg av 500:- DK.
- Platsen:** Tølløse Slot Efterskole ligger vackert i slotts- och parkmiljö i Själlands vackraste natur ca 65 km från Köpenhamn, med goda möjligheter för utomhus- och sportsaktiviteter.
- Medtages:** För att kunna hålla det låga priset skall kursdeltagarna själva medtaga kudde, täcke, sänglinne och handdukar, penna och anteckningspapper.
- Anmälan:** Nappe Holmström Björnhus, Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden. Tfn. 08-717 26 99 e-post: nappesjanne@swipnet.se

Med hänsyn till rumstilldelningen ombeds du att vid anmälan uppge din ålder.

Europeisk Kyrkokongress

”Människan som pilgrim”

Liberala Katolska Kyrkans Europeiska Kyrkokongress hålls den 4/7 - 7/7 2002 på konferenscentret ”DE Zwanenhof” Retraitehuisweg 6, 7625 SL Zenderen, Nederländerna.

Fråga efter kongressprogrammet som finns i din församling eller besök internetlänkar via www.lkk.se

Allmän information

Deltagaravgiften är 220:- € (vuxna) vilket inkluderar logi, vegetarisk kost och kaffe eller the. Det finns 44 enkelrum och 17 dubbelrum på anläggningen. Barn upp till 5 år gratis, 5 - 16 år 165:- €.

På programmet

Tisdag 4 juli

Registrering & rumstilldelning - kl. 09.30

Föredrag & workshop: ”The Labyrinth”

”Finding your Pilgrim Path”

Gudstjänster: Vesper, Sakramental Välsignelseandakt

Fredag 5 juli

Föredrag & workshop: ”The Feminine Aspect”

”Labyrinth in Gothic Cathedrals”

Gudstjänster: Prima, Mässa, Vesper, Completorium

Lördag 6 juli

Tema: ”Spirituality in the LCC, now, and in the future”

”Social Evening with an Israeli (Chassidic) and Mexican dance group”.

Gudstjänster: Prima, Läkegudstjänst, Mässa, Sakramental Välsignelseandakt

Söndag 7 juli

Gudstjänster: Prima, Mässa

Closing session, dismantling the Labyrinth - 14.00 - 15.00.

Anmälan före 15 maj till

Fader Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel. 08-33 20 06.

SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till:

Sesshin i 3 dagar 31/7-2/8

Sesshin i 4 dagar 6/8-9/8

Upplysningar och anmälan:

Evert Sundien

tfn. 08-332006.

Kostnad: 100 kr/dag + medhavd vegetarisk mat.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås
tel 021-33 34 70, mob.tel 070-536 65 37, fax 070-615 34 70, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling, S:t Mikael's Domkyrka, Flottbrovägen 5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.

GÖTEBORG

S:t Gabriels församling, Kyrkorådets ordf. Karin Eklund, Tallstigen 12, 463 71 Lödöse, tel 0520-6600 43, Pg 38 23 53-1
Gudstjänstlokal: Johannebergsg. 18 nb

NORRKÖPING

S:t Franciskus församling, Box 2071, 600 02 Norrköping, tel 011-16 95 83, Pg 71 33 28-3.

Ansvarig församlingspräst fader Göran Werin, tel 011-16 95 83.

VÄSTERÅS

Maria församling, Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70. Pg 28 57 13-4.

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp. Ansvarig präst fader Hans Althén, Åkrundan 24, 774 00 Avesta, tel 0226-568 10.

UPPSALA

Maria församling. Ansvarig församlingspräst fader Dag Kyndel, Wrå Gård, 153 94 Hölö, tel 08-55 15 90 65, arb 018-471 00 00 vx. Pg 442 00 00-4.

LUND

Sankta Maria Center. Ansvarig präst, fader Olle Mebius-Schröder, Klintedal, 240 13 Genarp, tel 046-802 93.

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf Marianne Andersson-Söderström Hörngatan 16A, 602 34 Norrköping, tel 011-161081
Pg 216 28-3

Stiftelsen LKK i Sverige.

Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, Pg 37 48 15-9.

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet på Internet:

www.lkk.se

Communio, är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år. Prenumeration sker enklast genom att sätta in 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare: Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion: Marianne Andersson-Söderström, tel 011-16 10 81. Ekonomiansvarig: Rose-Marie Johansson, tel 018-55 01 91.

Redaktion och expedition: Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås. ISSN 0345-2018.

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 2-2002 är den 15 maj 2002.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psambok.....55 kronor

LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

Mysterium Tremendum.....20 kronor

Kommentarer till den Heliga Eukaristien eller Mässan av Raymond Blanch

Den inre meditationens gång under mässan.....15 kronor

Vi har även en del LKK-litteratur på engelska.

Komplett boklista sänds gratis på begäran. All försäljning sker mot förskottsbetalning till COMMUNIO postgiro 88 82 44-1 portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstenvägen 11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191.

ALLA DESSA ÖKNAR...

Forts från sida 3

Det är vårt hjärta som ber... och det ber bara om en enda sak: Gud, om du finns, så hjälp mig!

Och där ute, i ingenstans, får vi svar. Ja, jag är här – och naturligtvis skall jag hjälpa dig. Jag älskar dig! Du är mitt eget barn... hur skulle jag kunna lämna dig i sticket?

Jag har väntat i en sådan vända på ditt rop, sett din förtvivlan men inte kunnat ingripa förrän du bad mig om det. En gång i tidernas begynnelse gav jag dig en fri vilja, och en gåva kan man varken ta tillbaka eller förändra ens när det verkligen skulle behövas för att rädda den som fått gåvan. Men äntligen, äntligen får vi vara tillsammans!

En enda fråga har jag. Hur länge till skall det behöva dröja innan människornas hjärtan klarar av att ropa på Gud utan att först behöva gå ut i en öken?

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumera-tionsavgiften 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, gärna tillsammans med ett litet extra bidrag.